

РЕШЕНИЕ

№ 3628

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2431** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда с решение №792/31.01.2022г. по адм. дело № 5394/2021г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение № 840/12.02.2021г. по адм. дело № 14199/2019 г. на Административен съд София-град.

Образувано е по жалба от [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Г. Г. Р. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221118007322-091-001/15.08.2019г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1872/05.11.2019г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са установени задължения за довносяне на корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ общо в размер на 32 694,91 лв. и лихви за забава 7 716,65 лв. за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2017г. Жалбоподателят излага подробни съображения, че процесният РА е издаден от некомпетентен орган, при липса на форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и при неправилно прилагане и тълкуване на правните норми, релевантни за извършената ревизия. Счита, че същият е незаконосъобразен, необоснован и в противоречие с материално правните и процесуални разпоредби на ЗКПО и ДОПК. Моли РА да бъде обявен за нищожен или отменен в оспорваната част.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адвокат С. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли

съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018г., връчена на 04.01.2019г., издадена от С. М. К., в качеството и на заместник на Е. М. С. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. /Заповед №РД-84-2200-1247/23.11.2018г. във връзка със заповед №РД-01-803/07.06.2018 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗКПО за данъчните периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2017г. Първоначалната заповед е изменена със Заповеди № 22221118007322-020-002/02.04.2019г., №Р-22221118007322-020-003/25.04.2019г. и №Р-22221118007322-020-004/03.06.2019г., издадени от Е. М. С. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221118007322-092-001/20.06.2019г. В удължения с Уведомление №Р-22221118007322-РУС-001/24.06.2019г. срок срещу констатациите в ревизионния доклад не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221118007322-091-001/15.08.2019г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 21.08.2019г.

В хода на ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА. На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК са извършени 85 насрещни проверки на други задължени лица – клиенти на жалбоподателя. Резултатите от тях, документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, са подробно описани в ревизионния доклад .

След анализ на събраните доказателства са констатирани следните факти:

Установени са допълнителни задължения по ЗКПО в общ размер на 32 694,91 лв. за периода 2015г. - 2017г. и начислени лихви за забава в размер на 7 716,25 лв. Задълженията произтичат от установени факти за укрити приходи от извършване на счетоводни услуги и са определени по особения ред на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно декларирани от управителя Г. Г. Р. данни основната дейност на дружеството през ревизирания период е организиране на счетоводно отчитане и съставяне на годишни, междинни и други финансови отчети по реда на Закона за счетоводството /ЗСч/, консултантски услуги в областта на счетоводството и данъците. [фирма] няма регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/. От ревизираното лице е представена изисканата счетоводна документация за ревизирания период; справка за назначените лица на трудов договор. Дружеството притежава необходимата материална, технологична и кадрова обезпеченост за осъществяване на дейността. За периода 2015г. – 2017г. [фирма] разполага с различен като численост персонал, назначен на длъжност счетоводители, помощник- счетоводители, секретар,

техническо лице.

По данни от ревизираното дружество клиенти на [фирма] за ревизирания период са: за 2015г. - 24 дружества; за 2016г. – 11 дружества и за 2017г. – 20 дружества. Декларираните приходи от счетоводни услуги от подробно описаните в РД клиенти са: за 2015г. – 40 340,00 лв.; за 2016 г. – 25 210,00 лв.; за 2017 г. – 45 470,00 лв.

Установено е, че от [фирма], отделно от декларираните, са извършвани счетоводни услуги, изразяващи се в подаване на документи с квалифициран електронен подпис към НАП на още 45 дружества за 2015г., 60 дружества за 2016 г. и 49 дружества за 2017 г., като за същите в хода на ревизията са изискани, но не са представени, договори, фактури за извършените услуги, доказателства за плащания между страните. При извършените насрещни проверки от обслужваните дружества чрез идентични като структура и съдържание писмени обяснения се поддържа тезата, че те са извършвали самостоятелно водене на счетоводна си отчетност. Не представят доказателства за компетентни лица с необходимия образователен ценз и квалификация за осъществяване на подобна дейност. Не са представени и документи, удостоверяващи налична програмна, компютърна и техническа обезпеченост, осигуряваща отразяване на счетоводни операции, изготвяне на необходимите декларации по осигурителното и данъчно законодателство. Същите твърдят, че са получавали безвъзмездна техническа помощ от Г. Г. Р. при изготвяне и подаване на годишни си финансови отчети, годишни данъчни декларации, декларации Образец 1 и б за наличния им персонал, справки-декларации по ЗДДС без да изисква и без да получава парични суми под каквато и да е форма.

В хода на ревизията на основание чл. 60 от ДОПК с Акт №Р-22221118007322-01-001/03.06.2019г. е възложена експертиза за определяне на пазарни цени на извършените през разглежданите периоди счетоводни услуги от [фирма] на неговите клиенти. Представена е експертна оценка вх. №ДОК652/14.06.2019 г., изготвена от Е. Г. К. – икономист, оценител на цели предприятия, финансови активи и институции, инвестиционни проекти, концесии, финансови анализи. В експертизата са разгледани общо 61 дружества, от които 26 са без регистрация по ЗДДС, 27 с регистрация по ЗДДС и 8 с подавани нулеви справки-декларации по ЗДДС.

Ревизиращият екип е определил облагането на задълженото лице да се извърши по особения ред за извършване на ревизии на основание чл. 122 от ДОПК, като е приел, че има достатъчно данни за укрити приходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за всяка една от разглежданите години. Изготвено е Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. №Р-222211180007322-113-001 от 31.05.2019 г., връчено на същата дата.

В отговор на уведомлението от управителя Г. Р. постъпва писмено становище, според което анализирани от органите по приходите дружества са нейни близки, роднини, приятели, съседи или приближени на нейните служители, поради което всички счетоводни услуги за тях са били напълно безвъзмездни.

Ревизиращият екип се е позовал на разпоредбите на СС 18 и е приел, че за [фирма] са били налице всички условия за признаване на приход по реда на СС "Приходи" от извършени счетоводни услуги за клиентите, декларирали, че сами са водили счетоводната си отчетност. Ревизиращите органи са приели, че спорните счетоводни услуги не са извършвани безвъзмездно от ревизираното дружество. Този извод е аргументиран с факта, че са налице подавани счетоводни документи от името на дружествата-клиенти с електронния подпис на [фирма]. Посочено е, че услугите, за

които се твърди, че са безмъзмедни, са в голям обем с оглед дейността на ревизираното дружество.

В резултат на извършения анализ по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК са установени задължения за корпоративен данък за довносяне след приспадане на вече внесения от лицето за съответните години както следва: за 2015 г. – 9 805,83 лв., за 2016 г. – 11 522,30 лв. и 2017 г. – 11 366,78 лв. с изчислени лихви за забава към датата на РА.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение №1872/05.11.2019г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред пред АССГ, който го е обявил за нищожен с Решение № 840/ 12.02.2021г. по адм. дело № 14199/2019 г. поради нарушение на изискването за писмена форма, тъй като не е подписан валидно от органа по приходите, възложил ревизията, поради което не притежава формална доказателствена сила на официален документ за установените в него задължения.

С решение №792/31.01.2022г. по адм. дело № 5394/2021г. по описа на ВАС поради допуснати съществени процесуални нарушения е отменено Решение № 840/ 12.02.2021г. по адм. дело № 14199/2019г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда с указания при новото разглеждане на делото съдът да обсъди и възражението на дружеството за липса на компетентност на органите по приходите, които са издали ревизионният акт – чл. 170, ал. 1 АПК вр. § 2 ДР на ДОПК, както и да съобрази представените пред касационната инстанция писмени доказателства да извърши проверка относно валидността на положените електронни подписи от органите по приходите.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на оспорения ревизионен акт, като преценява най-напред издаден ли е от компетентен орган.

Съгласно редът, предвиден в ДОПК производството по издаване на ревизионен акт започва с възлагане на ревизия. Чл.112 от ДОПК предвижда за възлагане на ревизионното производство да бъде издадена заповед за възлагане на ревизия, следователно актът, с който се поставя началото на конкретно производство, е заповедта за възлагане на ревизия, която следва да отговаря на определени законови изисквания. На първо място следва да бъде издадена от компетентен орган - този по чл. 112, ал. 2 или чл. 134, ал. 1 от ДОПК и да има изрично посоченото в чл. 113, ал. 1 от ДОПК съдържание.

Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор, която, за да бъде правопораждащ данъчно-ревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Към тази основна материална компетентност на органа по приходите с акта за определяне се добавя допълнителна персонална компетентност по косвен начин чрез конкретизация на титуляря на правомощието за издаване на ЗВР. – ТР №5 от 22.06.2015г. ОСС на ВАС, тълк. дело 4/2014г.

Следователно, компетентен орган – титуляр за провеждане на конкретно ревизионното производство бива овластен въз основа на закона и по косвен път, и придобива специфичните правомощия по отношение на конкретен данъчен субект, с

издаване на акта, съдържащ задължителните реквизити на заповед за възлагане на ревизия по ДОПК.

Ревизионното производство, завършило с издаването на процесния ревизионен акт, е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която С. Т. К., в качеството си на заместник на Е. М. С. – началник сектор при ТД на НАП – С., е разпоредила извършването на ревизия на дружеството [фирма]. Видно от съдържанието на заповедта, обхватът на ревизията включва определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г., като е определен и съставът на ревизиращия екип, включващ: 1. Р. Т. З. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията). 2. В. С. Т. – старши инспектор по приходите. Разпоредено е също така ревизията да бъде извършена в срок от три месеца от връчване на настоящата ЗВР.

Първоначалната заповед е изменена със Заповеди № 22221118007322-020-002/02.04.2019г., №Р-22221118007322-020-003/25.04.2019г. и №Р-22221118007322-020-004/03.06.2019г., издадени от Е. М. С. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22221118007322-092-001 от 20.06.2019 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22221118007322-091-001/15.08.2019г., издаден от Е. М. С., на длъжност „началник сектор "Ревизии“ в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. — орган, възложил ревизията, и Р. Т. З., на длъжност „главен инспектор по приходите“ при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Като източник за компетентността на С. Т. К. да издаде първоначалната заповед за възлагане на ревизия, ответникът е представил заверен за вярност с оригинала препис на Заповед № РД-84-2200-1247 от 23.11.2018 г., издадена на основание чл. 84, ал. 2 от ЗДСл от директор на ТД на НАП – С., във връзка с направено предложение от А. В. Т., на длъжност „директор“ на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., от който е видно, че като автор на документа е посочена И. Х.. Заповедта материализира изявление, според което за периода 26.11.2018г. – 30.11.2018г., включително, е разпоредено служителят С. Т. К., на длъжност „началник сектор „Ревизии“ с IV старши ранг в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, освен преките си задължения по основното си служебно правоотношение, да изпълнява и тези на отсъстващата Е. М. С., на длъжност „началник сектор „Ревизии“ с V старши ранг в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С..

Преди издаване на заповед за възлагане на ревизия не е налице възникнало правоотношение, не е налице и титулярство по отношение на конкретен данъчен субект. Няма как да има титуляр, след като няма възникнало административно правоотношение. А след като няма титуляр, няма как да има и заместник, овластен с компетентност по отношение на административно правоотношение, което все още не е възникнало. За титуляр може да се говори едва след възникването на административното правоотношение, което се образува с издаването на първоначалната заповед, с която се възлага ревизията на конкретен данъчен субект. А за заместник на титуляра може да се говори едва когато последният вече е издал ЗВР и административното правоотношение е възникнало. Всяко едно действие по възлагане на ревизията, би могло да бъде извършено от заместника, с изключение на издаването на първоначалната ЗВР.

Органът, който издаде първоначалната ЗВР, той е и титулярът, овластен с компетентност по отношение на конкретното административно правоотношение, защото то възниква с издаването на тази първоначална ЗВР.

В случая ЗВР № Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018г. е издадена от С. Т. К., на длъжност „началник сектор“, в качеството ѝ на заместник на Е. М. С.. Така подписана ЗВР е нищожна и не може да породи правно действие, тъй като липсва яснота кой е компетентния орган, възложил производството. С. Т. К. е подписала първоначалната ЗВР, с която самостоятелно е определила субекта, обхвата и срока на ревизията и ревизиращите органи и би следвало да се приеме, че тя е органът, възложил ревизията с всички правни последици, произтичащи от това решение.

От друга страна тя самата не се счита за компетентна да проведе ревизионното производство, тъй като приема, че не е титуляр, а само заместник на друго лице – Е. М. С., която обаче не притежава никаква компетентност в конкретното производство, тъй като нито е орган, възложил ревизията, нито е част от ревизиращия екип.

Действията на С. Т. К. предполагат наличието на друг предварителен акт, който вече е определил Е. М. С. за възлагащ орган на конкретната ревизия, който следва да бъде заместен от друг орган – С. Т. К. само по отношение издаването на конкретен акт – първоначалната ЗВР. Такова предварително определяне е незаконосъобразно и ако съществува, би довело до издаване на нищожен акт (Решение № 15912 от 22.12.2020 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 8179 по описа на съда за 2020 г.). Горното налага извода, че Е. М. С. в нито един момент от ревизионното производство не е притежавала материална компетентност, за да участва в него.

Компетентността на административния орган представлява кръгът от въпроси в сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията, която се прилага пряко, в чл. 4, ал. 1, и АПК - в чл. 4, ал. 1, прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на държавните, включително и административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждаат правни последици. Без значение е, дали е нарушена материалната, местната или компетентността на органа по степен.

Въз основа на гореизложеното съдът прави извод за липса на материална компетентност на органа, издал ЗВР, с която е започнала ревизията на [фирма], както и заповедите за нейното последващо изменение и на оспорения РА. При така допуснатите пороци в оправомощаването по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК ЗВР № Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018 г., е издадена от С. Т. К. фактически, без валидно да ѝ е делегирана изискуемата се от закона за възлагане на ревизии компетентност по чл.112, ал.1 ДОПК. Такава компетентност не е учредена и по отношение

на Е. М. С.. Поради липсата ѝ ЗВР е нищожна, както и заповедите за нейното изменение, издадени от Е. М. С.. Нищожен е и РА, с който е завършило процесното ревизионно производство.

При издаването на процесния РА не е спазена предвидената от закона форма, като е допуснато нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК – РА не е подписан с квалифицирани електронни подписи, отговарящи на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г., наричан по-долу за краткост Регламент 910/2014), поради което следва да бъде прогласена нищожността му.

Видно от ангажираните от ответника доказателства, подписите на С. К., издала първоначалната ЗВР, на Р. З. – ръководител на ревизията, и на В. Т. – член на ревизиращия екип, са с изтекъл период на валидност и не са валидирани. Следователно РА не е подписан, от което следва и кореспондиращият му правен извод, че при издаването на РА е нарушена нормата на чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК, което като последица води до нищожност на административния акт.

Ответникът в настоящото производство не се е справил с процесуалното си задължение да установи при условията на пълно и главно доказване, че съставените по време на ревизията документи, вкл. РА, са подписани с квалифициран електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014г. Без съмнение липсата на форма е такъв порок на РА, който води до неговата нищожност.

В обобщение съдът приема, че процесните ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са нищожни, както поради неспазена форма, така и поради липса на материална компетентност на посочените за техни издатели лица.

Оспореният РА е мотивиран с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен и при нарушаване на

материалния закон.

Ревизията е извършена, като органът по приходите е намерил за доказани предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи. Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест е за жалбоподателя. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал.1, т.1 – 8 от ДОПК. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл.122, ал.2 и ал.4, ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл.122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за доказване, както бе посочено, е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи някоя от хипотезите на чл.122, ал.1 от ДОПК. В случая, органът по приходите не е доказал факти, даващи основание да се приеме, че е реализирана хипотезата на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК, при определяне на задълженията по ЗДДС и ЗКПО.

Според ревизиращите [фирма] е изготвяло и подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО / чл. 50 от ЗДДФЛ, годишни финансови отчети и СД по ЗДДС и на други дружества освен тези, от които е деклариран приход за съответните

отчетни години 2015г., 2016г. и 2017г., което според тях обосновава наличие на данни за укрита приходи, поради което е възложено определяне на пазарни цени на „счетоводни услуги“ от възложената експертиза. Така изложените твърдения са необосновани и недоказани и изводът на ревизиращите е неправилен. Неправилно и в противоречие с приложимите правни норми са преизчислени данъчните основи за облагане с корпоративен данък за съответните години само въз основа на данните от експертизата, като не са спазени правилата за прилагане на чл.122 от ДОПК.

В констатациите на РА органите на НАП са определили основа за облагане на база на предположения за укрита доходи без конкретни доказателства. Без да са доказани абсолютните положителни процесуални предпоставки по чл.122, ал.1 от ДОПК данъчната основа не може да бъде определяна по особените правила и основанията на ал.2 от същата разпоредба са неприложими.

За да обосноват наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК ревизиращите са приели, че резултатите от възложената експертиза на пазарната цена на счетоводните услуги, заедно с данните от извършените насрещни проверки и осчетоводените приходи на [фирма] за ревизираните периоди сочат, че са налице данни за укрита приходи „от счетоводни услуги за описаните в експертизата клиенти, относно които не са отчетени приходи в счетоводството на [фирма] за ревизираните периоди.“ Този извод е в противоречие с фактичката обстановка, тъй като ревизиращите напълно са игнорирали обясненията на лицата, дадени в хода на извършените насрещни проверки относно взаимоотношенията им с ревизираното дружество, изрично заявили, че счетоводни услуги от ревизираното дружество не са им оказвани и не са извършвали плащания към ревизираното дружество за счетоводно обслужване. Без всякакви аргументи ревизиращите приемат, че тези обяснения са в противоречие с икономическата логика: „икономическата изгода под формата на входящи парични потоци е основен движещ мотив и предпоставка за функционирането и съществуването на всяка стопанска единица“. Това твърдение не може да послужи за аргумент за преминаване към облагане по особения ред, предвиден в ДОПК и възлагане на експертиза за определяне на пазарни цени на счетоводни услуги, както са постъпили органите.

Изложените съображения сочат за недоказаност на основанията по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Доводите на ревизиращите органи за наличие на основания по този законов текст са необосновани, немотивирани и неподкрепени от необходимите доказателства, установяващи реално

получени приходи от жалбоподателя. При липса на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК и на основание чл.124, ал.2 ДОПК, РА не се ползва с презумптивна доказателствена сила по отношение на съдържащите се в него фактически установявания.

По изложените съображения, съдът счита, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Оспореният РА като постановен от некомпетентен орган и при липса на форма, следва да бъде прогласен за нищожен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 1963.29 лева – 1640 лева пред АССГ : 50 лева държавна такса, 890 лева за възнаграждение на ССЕ и 1200 лева с ДДС за адвокатско възнаграждение и 323.29 лева държавна такса пред ВАС.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22221118007322-091-001/15.08.2019г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1872/05.11.2019г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на [фирма] - [населено място], ЕИК[ЕИК] са установени задължения за довносяне на корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ общо в размер на 32 694,91 лв. и лихви за забава 7 716,65 лв. за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2017г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], блок 341, вх. Б, ет. 4, ап. 32, представлявано от управителя Г. Г. Р., сумата от 1963.29 /хиляда деветстотин шестдесет и три/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: